

סיפורה של קהילה נשכחת

ראשיתו של היישוב היהודי בענו
המנדטורית ואחריתו

ענת קדרון ושולי לינדר־ירקוני

מאגנס, תשפ"ב, 272 עמ'

במהלך שנות העשרים החלה להתפתח בעכו קהילה יהודית, ובשיאה היא מנתה כעשירית מתושבי העיר. המשבר הכלכלי והעימותים האלימים בסוף שנות העשרים פגעו בקהילה, ובעת הקמת המדינה נותרו בה שתי משפחות יהודיות בלבד והיא נחשבה לעיר ערבית ולא לעיר מעורבת. הספר מתאר את היוזמות היהודיות שפרחו בעיר, ובהן בעיקר תחנת המחקר החקלאי ומפעל הגפרורים; את הניסיונות להקים פרבר יהודי עצמאי; ואת התקוות שתלו בפריחת הקהילה היהודית במקום. הוא גם מנתח את הסיבות לכישלון, וביניהן ירידת מעמדה הכלכלי של עכו בהשוואה לחיפה שהפכה לעיר נמל חשובה מאמצע המאה ה-19, העדפתם של המוסדות הציוניים לתמוך בהתיישבות שתתפוס מרחב גדול ולא בהתיישבות יהודית בערים מעורבות, והקושי של הקהילה היהודית המגוונת – ספרדים מוותיקי היישוב, עולים ממדינות אירופה ועולים מצפון אפריקה – להקים מוסדות מאוחדים.